

MERENKULKUHALITUKSEN TIEDOTUSLEHTI

1.9.1980

Helsinki

No 17/80

LUOTSAUSMAKSUT

Luotsien siirtyessä uuteen palkkausjärjestelmään on annettu oheiset asetukset, jotka tulevat voimaan 1.9.1980.

Vuoden 1972 luotsausmaksuasetus on julkaistu tiedotuslehdessä n:o 15/20.7. 1972.

N:o 625.

Asetus luotsausmaksuista.

Annettu Helsingissä 29 päivänä elokuuta 1980.

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään 29 päivänä joulukuuta 1973 annetun valtion maksuperustelain (980/73) 5 §:n nojalla:

1 §.

Luotsausmaksut kannetaan markkoina seuraavan taksan mukaan:

LUOTSAUSTAKSA

Rekisteritonnin yli — enintään	Luotsatun matkan pituus meripeninkulmissa (mpk)							
	1—6	7—12	13—20	21—30	31—40	41—50	51—70	71—100
0— 200	120	180	255	350	455	560	715	965
200— 1 000	145	220	305	415	535	650	825	1 100
1 000— 3 000	175	265	365	495	630	765	960	1 255
3 000— 6 000	215	315	435	590	745	900	1 125	1 450
6 000—10 000	250	370	505	685	860	1 035	1 290	1 645
10 000—20 000	305	445	600	815	1 015	1 215	1 510	1 905
20 000—30 000	360	525	715	965	1 195	1 425	1 760	2 200

Alukselle, jonka nettovetoisuus on enemmän kuin 30 000 rekisteritonnin, lasketaan luotsausmaksu siten, että vetoisuudeltaan 30 000 tonnin alukselta kannettavaan maksuun lisätään jokaista alkavaa 30 000 tonnin yli menevää 10 000 tonnia kohden määrä, joka on yhtä suuri kuin vetoisuudeltaan 20 000 tonnin ja 30 000 tonnin aluksien luotsausmaksujen erotus kysymyksessä olevalla matkalla.

2 §.

Luotsausasetuksessa säädetty odotusraha on 100 markkaa kuudelta ensimmäiseltä tunnilta. Kultakin seuraavalta tunnilta odotusraha on 40 markkaa.

Helsingissä 29 päivänä elokuuta 1980.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

3 §.

Kun kaksi luotsia joko määräysten mukaisesti tai pyynnöstä toimittaa luotsauksen, kannetaan luotsausmaksu 20 prosentilla korotettuna.

4 §.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1980.

Tällä asetuksella kumotaan 11 päivänä heinäkuuta 1972 annettu asetus luotsausmaksuista (560/72). Luotsausmaksuista 11 päivänä heinäkuuta 1972 annettu asetus on voimassa Päijänteen luotsipiirin, Vaalan ja Ristiinan luotsiaseman, Saimaan luotsipiirin matalaväyläluotsiasemien ja Saimaan kanavalla palvelevien tie- ja vesirakennuslaitoksen luotsien toimittamien luotsausten osalta toistaiseksi.

Kauppa- ja teollisuusministeri Ulf Sundqvist

N:o 626.

Asetus

merenkulkuhallinnosta annetun asetuksen 39 §:n kumoamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä elokuuta 1980.

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään:

1 §.

Täten kumotaan merenkulkuhallinnosta 26 päivänä lokakuuta 1925 annetun asetuksen 39 §, sellaisena kuin se on muutettuna 15 päivänä kesäkuuta 1928 ja 5 päivänä maaliskuuta 1971 annetuilla asetuksilla (201/28 ja 207/71).

Päijänteen luotsipiirissä, Vaalan ja Ristiinan luotsiasemalla sekä Saimaan luotsipiirin matala-väyläluotsiasemilla sovelletaan merenkulkuhallinnosta annetun asetuksen 39 §:ää kuitenkin edelleen sellaisena kuin se on tämän asetuksen voimaantullessa.

2 §.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1980.

Helsingissä 29 päivänä elokuuta 1980.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Ulf Sundqvist*

N:o 627.

Asetus luotsausasetuksen muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä elokuuta 1980.

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä

kumotaan 5 päivänä joulukuuta 1957 annetun luotsausasetuksen (393/57) 30 §:n 4 momentti, 31—34 § ja 36 §,

sellaisina kuin niistä ovat 30 §:n 4 momentti 14 päivänä heinäkuuta 1967 annetussa asetuksessa (320/67), 31 § osittain muutettuna 16 päivänä toukokuuta 1980 annetulla asetuksella (347/80) ja 32 § osittain muutettuna 22 päivänä tammikuuta 1971 annetulla asetuksella (62/71),

muutetaan 9 §:n 3 ja 4 momentti, 10 ja 13 §, 17 §:n 1 momentti, 3 luvun otsake, 29 §:n 1 momentin 3 kohta, 35 §, 37 §:n 1 momentti sekä 38—41 §,

sellaisina kuin niistä ovat 35 § muutettuna 25 päivänä maaliskuuta 1966 ja 22 päivänä huhtikuuta 1977 annetuilla asetuksilla (178/66 ja 330/77) ja 40 § 20 päivänä maaliskuuta 1975 annetussa asetuksessa (210/75), sekä

lisätään 20 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

9 §.

Luotsinkutsumerkinä käytetään päivällä kansainvälistä lippuviestiä G ja yöllä vilkkuviestiä G.

Luotsinkutsumerkki G voidaan antaa myös äänimerkinä, vaikka tämän äänimerkin käyttöä yleensä on vältettävä, varsinkin vilkkaasti liikennöidyillä väylillä.

10 §.

Luotsiasemalta vastataan luotsinkutsumerkkiin:

päivällä, jos luotsi voi lähteä alukseen, nostamalla lipputankoon kansainvälinen lippuviesti H ja muussa tapauksessa laskemalla lippuviesti H; sekä

pimeällä, jos luotsi voi lähteä alukseen, pitämällä näkyvissä ympäri näköpiirin näkyvää kiinteää punaista valoa ja muussa tapauksessa sam-

muttamalla punainen kiinteä valo, minkä lisäksi voidaan asiasta ilmoittaa vilkkuviestillä.

13 §.

Luotsi, joka kovan sään vuoksi tai muusta syystä ei pääse luotsattavaan alukseen, voi suorittaa luotsauksen veneestä käsin. Tällöin annetaan ohjeet ensisijaisesti radioteitse tai ilmaistaan ohje:

suoraan pitämällä luotsilippua tai valkoista merkkivaloa pystyssä;

muuta suuntaa heiluttamalla luotsilippua tai valkoista merkkivaloa siihen suuntaan, johon aluksen on käännettävä; ja

pysäytä heiluttamalla luotsilippua tai valkoista lippua veneen molemmille sivuille.

17 §.

Milloin luotsi kutsusta on saapunut alukseen luotsausta toimittamaan, mutta toimitus hänen

syyttään viivästyä, on luotsiaseman päivästä jällä oikeus kutsua luotsi takaisin, jos tätä tarvitaan muuhun luotsaus tehtävään. Jos lähtö on viivästynyt enemmän kuin kaksi tuntia luotsin saapumisesta alukseen, on luotsilla oikeus poistua ilman sellaista kutsuakin.

20 §.

Tarkemmat luotsausohjeet antaa merenkulkuhallitus.

3 luku.

Luotsausmaksu sekä valtiolle ja luotsille tulevat korvaukset.

29 §.

Luotsauksesta peritään vahvistetun taksan mukainen luotsausmaksu, joka lasketaan aluksen nettovetoisuuden ja luotsausmatkan pituuden mukaan. Tällöin on varteenotettava että:

3) hinatusta tukkilautasta suoritetaan luotsausmaksu siten, että kahden kiintokuutiometrin katsotaan vastaavan yhtä rekisteritonnia.

35 §.

Jos luotsi kutsusta on määräaikana saapunut luotsausta toimittamaan, mutta luotsaus ei ole alkanut yhden tunnin kuluessa hänen alukseen saapumisestaan, peritään alukselta valtiolle vahvistetun taksan mukainen odotusraha jokaiselta mainitun yhden tunnin ylittävältä alkaneelta tunnilta siihen saakka, kun luotsaus alkaa tai luotsi 17 §:n nojalla poistuu alukselta.

Jos luotsi kutsusta on määräaikana saapunut sovittuun paikkaan odottamaan matkalla olevaa alusta, mutta alus ei ole sinne saapunut kahden tunnin kuluessa, peritään alukselta valtiolle vahvistetun taksan mukainen odotusraha jokaiselta mainitun kaksi tuntia ylittävältä alkaneelta tunnilta siihen saakka, kun luotsaus alkaa tai luotsi 17 §:n nojalla poistuu odotuspaikalta.

Jos päällikkö luotsin saapuessa alukseen tai 1 momentissa mainittuna odotusaikana ilmoittaa, ettei hän käytäkään luotsia, peritään alukselta valtiolle 1 momentissa tarkoitettu odotusraha, vähintään kuitenkin kahdelta tunnilta.

Milloin luotsi poistuu alukselta tai sovitulta odotuspaikalta ryhtymättä toimittamaan luotsausta, peritään alukselta valtiolle luotsin matkustamiskustannukset.

37 §.

Kun luotsi apulaisineen luotsauksen jälkeen on myrskyn tai muun heistä riippumattoman syyn vuoksi estynyt lähtemästä aluksesta ja heidän on ollut seurattava sitä pitempi matka kuin mistä luotsausmaksu toimitetun luotsauksen mukaan suoritetaan, on päällikön pidettävä huolta siitä, että luotsi apulaisineen ensi tilassa pääsee palaamaan sijoituspaikkaansa ja annettava luotsille todistus siitä, mitä on tapahtunut. Jos luotsilla edellä mainitussa tilaisuudessa on ollut vene mukanaan, on aluksen päällikkö velvollinen toimituttamaan sen luotsin sijoituspaikalle tai korvaamaan veneen ja sen varusteiden arvon. Jos veneen ja varusteiden arvosta ei ole voitu sopia, voidaan asia jättää tuomioistuimen ratkaistavaksi.

38 §.

Milloin luotsi pyynnöstä matkustaa luotsauksen toimittamista varten luotsiasemalta sovittoon paikkaan, joka on pitemmällä kuin toimitettava luotsaus vaatisi, tai 37 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tai pyynnöstä jatkaa luotsauksen päätyttyä matkaa aluksen mukana pitemmälle kuin mistä luotsausmaksu toimitetun luotsauksen mukaan suoritetaan, voidaan alukselta periä valtiolle luotsin matkustamiskustannukset ja matkustamisesta aiheutuvat muut kustannukset.

39 §.

Luotsin virantoimituksesta Suomen valtion omistamassa aluksessa, sen ollessa risteily-, vartiomis- tai muulla näihin verrattavalla matkalla, ei suoriteta 29 §:ssä tarkoitettua luotsausmaksua. Maksua ei myöskään suoriteta virantoimituksesta ulkomaalaisella sotaluoksella sen ollessa virallisella vierailulla Suomessa.

40 §.

Luotsausmaksu ja odotusraha suoritetaan valtiolle luotsauksen tapahduttua luotsin laatiman ja aluksen päällikön hyväksymän luotsauslaskun nojalla. Aluksen päällikkö on velvollinen ilmoittamaan luotsille luotsauslaskun laatimista varten tarvittavat, alusta koskevat tiedot.

41 §.

Jos luotsi on 27 §:n mukaisesti auttanut vaaraan joutunutta alusta, on päällikön suo-

ritettava kohtuullinen korvaus hänen menoistaan. Jos kustannuksia on aiheutunut valtion aluksen tai muun kaluston käytöstä, on päällikön korvattava myös ne. Jollei korvausmäärästä ole voitu sopia, voidaan asia jättää tuomioistuimen ratkaistavaksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1980.

Päijänteen luotsipiirissä, Vaalan ja Ristiinan luotsiasemalla sekä Saimaan luotsipiirin matalaväyläluotsiasemilla sovelletaan luotsausasetuksen 30 §:n 4 momenttia, 31—36 §:ää, 37 §:n 1 momenttia sekä 38—41 §:ää kuitenkin edelleen sellaisina kuin ne ovat tämän asetuksen voimaantullessa.

Helsingissä 29 päivänä elokuuta 1980.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Ulf Sundqvist*

N:o 628.

Asetus

helpotuksesta Saimaan kanavan ja vesistöalueen luotsaus- ja majakkamaksuihin annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä elokuuta 1980.

Liikenneministerin esittelystä muutetaan helpotuksesta Saimaan kanavan ja vesistöalueen luotsaus- ja majakkamaksuihin 10 päivänä joulukuuta 1971 annetun asetuksen (850/71) 1 §, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1973 annetussa asetuksessa (910/73), näin kuuluvaksi:

1 §.

Kun alus, laite tai lautta kulkee Saimaan kanavassa tai Saimaan vesistöalueella, ei luotsausmaksuista peritä valtiolle tulevaa osuutta silloin kun ne kannetaan luotsausmaksuista annetun asetuksen (560/72) mukaisesti. Mi-

käli luotsausmaksut kannetaan luotsausmaksuista annetun asetuksen (625/80) mukaisesti, peritään niistä 50 prosenttia.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1980.

Helsingissä 29 päivänä elokuuta 1980.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Liikenneministeri *Veikko Saarto*

SJÖFARTSSTYRELSENS INFORMATIONSBLAD

1.9.1980

Helsingfors

Nr 17/80

LOTSNINGSAVGIFTERNA

I samband med övergången till det nya avlönningssystemet för lotsarna har följande förordningar givits. Förordningarna träder i kraft 1.9.1980. Förordningen angående lotsningstaxa av år 1972 är publicerad i informationsblad nr 15/20.7.1972.

Nr 625.

Förordning om lotsningstaxa.

Given i Helsingfors den 29 augusti 1980.

På föredragning av handels- och industriministern stadgas med stöd av 5 § lagen den 29 december 1973 om grunderna för avgifter till staten (980/73):

1 §.

Lotsningsavgifterna uppbäres i mark enligt följande taxa:

Registerton (över — högst)	LOTSNINGSTAXA							
	Den lotsade sträckans längd i sjömil (sjm)							
	1—6	7—12	13—20	21—30	31—40	41—50	51—70	71—100
0— 200	120	180	255	350	455	560	715	965
200— 1 000	145	220	305	415	535	650	825	1 100
1 000— 3 000	175	265	365	495	630	765	960	1 255
3 000— 6 000	215	315	435	590	745	900	1 125	1 450
6 000—10 000	250	370	505	685	860	1 035	1 290	1 645
10 000—20 000	305	445	600	815	1 015	1 215	1 510	1 905
20 000—30 000	360	525	715	965	1 195	1 425	1 760	2 200

3 §.

Utför två lotsar antingen i enlighet med bestämmelserna eller på anhållan lotsning, uppbäres lotsningsavgiften förhöjd med 20 procent.

4 §.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1980.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 11 juli 1972 angående lotsningstaxa (560/72). Förordningen den 11 juli 1972 angående lotsningstaxa gäller tillsvidare lotsning, som utföres i Päijänne lotsfördelning, vid Vaala och Ristiina lotsstationer, vid lotsstationerna för grundfarleder i Saimens lotsfördelning samt av väg- och vattenbyggnadsverkets vid Saima kanal tjänstgörande lotsar.

2 §.

Den i lotsningsförordningen stadgade väntepeningen är 100 mark för de sex första timmarna. För envar av de följande timmarna är väntepeningen 40 mark.

Helsingfors den 29 augusti 1980.

Republikens President
URHO KEKKONEN

Handels- och industriminister *Ulf Sundqvist*

Nr 626.

Förordning

om upphävande av 39 § förordningen angående sjöfartsväsendets förvaltning.

Given i Helsingfors den 29 augusti 1980.

På föredragning av handels- och industriministern stadgas:

1 §.

Härmed upphäves 39 § förordningen den 26 oktober 1925 angående sjöfartsväsendets förvaltning, sådant detta lagrum lyder ändrat genom förordningar av den 15 juni 1928 och den 5 mars 1971 (201/28 och 207/71).

2 §.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1980.

Helsingfors den 29 augusti 1980.

Republikens President

URHO KEKKONEN

I fråga om Päijänne lotsfördelning, Vaala och Ristiina lotsstationer samt lotsstationerna för grundfarleder i Saimens lotsfördelning tillämpas likväl fortfarande 39 § förordningen angående sjöfartsväsendets förvaltning, sådant detta lagrum lyder vid denna förordnings ikraftträdande.

Handels- och industriminister *Ulf Sundqvist*

Förordning

om ändring av lotsningsförelordningen.

Given i Helsingfors den 29 augusti 1980.

På förelragning av handels- och industriministern
upphäves i lotsningsförelordningen av den 5 december 1957 (393/57) 30 § 4 mom.
samt 31—34 och 36 §§,

av dessa lagrum 30 § 4 mom. sådant det lyder i förelordning av den 14 juli 1967 (320/67), 31 § sådan den lyder delvis ändrad genom förelordning av den 16 maj 1980 (347/80) och 32 § sådan den lyder delvis ändrad genom förelordning av den 22 januari 1971 (62/71),

ändras 9 § 3 och 4 mom., 10 och 13 §§, 17 § 1 mom., rubriken för 3 kap., 29 § 1 mom. 3 punkten, 35 §, 37 § 1 mom. och 38—41 §§,

av dessa lagrum 35 § sådan den lyder ändrad genom förelordningar av den 25 mars 1966 och den 22 april 1977 (178/66 och 330/77) och 40 § sådan den lyder i förelordning av den 20 mars 1975 (210/75), samt

fogas till 20 § ett nytt 4 mom., som följer:

9 §.

Som lotssignal användes vid dager den internationella flaggsignalen G och om natten blinksignalen G.

Lotssignalen G kan även givas såsom ljudsignal, ehuru användning av denna ljudsignal i allmänhet bör undvikas, i synnerhet i livligt trafikerade farleder.

10 §.

Signal för tillkallande av lots besvaras från lotsstation:

vid dager, om lots kan begiva sig till fartyget, genom att den internationella signalflaggan H hissas och i annat fall genom att signalflaggan H halas; samt

under mörker, om lots kan begiva sig till fartyget, genom att ett fast rött, runt hela horisonten synligt ljus visas och i annat fall genom

att det fasta röda ljuset släckes, varjämte meddelande om saken kan göras genom blinksignal.

13 §.

Lots, som på grund av hårt väder eller av annan orsak icke kan gå ombord på fartyg, som skall lotsas, kan utföra lotsningen från båten. Härvid utfärdas instruktioner främst per radio eller ges order enligt följande:

rakt framåt genom att lotsflagga eller vitt signalljus hålles rakt upp;

ändra kurs genom att lotsflaggan eller det vita signalljuset svänges i den riktning, vartåt kursen skall ändras; och

stopp genom att lotsflaggan eller den vita flaggan svänges åt båda sidorna av båten.

17 §.

Har lots efter kallelse inställt sig på fartyg för att utföra lotsning, men fördröjes förrätt-

ningen utan hans förvällande, är jourhavanden på lotsstationen berättigad att återkalla lotsen, om denne behöves för annat lotsningsuppdrag. Har avfärden fördröjts mer än två timmar efter lotsens ankomst till fartyget, är han berättigad att även utan dylik kallelse avlägsna sig.

20 §.

Närmare anvisningar om lotsning utfärdas av sjöfartsstyrelsen.

3 kap.

Lotsningsavgift samt ersättningar till staten och lots.

29 §.

För lotsning uppbäres lotsningsavgift enligt fastställd taxa, som beräknas efter fartygets nettodräktighet och lotsningsdistansen. Härvid bör beaktas, att

3) för bogserad stockflotte erlägges lotsningsavgift sålunda, att två kubikmeter fast mått anses motsvara ett registerton.

35 §.

Har lots efter kallelse vid utsatt tid infunnit sig för att utföra lotsning, men har lotsningen icke börjat inom en timme efter hans ankomst till fartyget, uppbäres av fartyget till staten för varje påbörjad timme, som överskjuter den nämnda timmen, väntepening enligt fastställd taxa, till dess lotsningen börjar eller lotsen med stöd av 17 § avlägsnar sig från fartyget.

Har lots på kallelse vid utsatt tid infunnit sig på överenskommen plats för att invänta fartyg under resa, men har fartyget icke anlant dit inom två timmar, uppbäres av fartyget till staten för varje påbörjad timme, som överskjuter nämnda två timmar, väntepening enligt fastställd taxa, till dess lotsningen börjar eller lotsen med stöd av 17 § avlägsnar sig från vänteplassen.

Meddelar befälhavaren, då lotsen kommer ombord, eller under den i 1 mom. nämnda väntetiden, att han icke ämnar anlita lots, uppbäres av fartyget till staten i 1 mom. avsedd väntepening, likväl för minst två timmar.

Avlägsnar sig lots från fartyg eller från avtalad plats för inväntande av fartyg utan att påbörja lotsning, uppbäres av fartyget till staten ersättning för lotsens resekostnader.

37 §.

Har lots jämte biträde av storm eller annan, av dem icke beroende orsak hindrats att efter lotsning lämna fartyget och nödgats åtfölja detta längre väg än den, för vilken lotsningsavgift för den utförda lotsningen erlägges, skall befälhavaren draga försorg om att lotsen jämte biträde beredes tillfälle att med första lägenhet återvända till sin stationsort och giva lotsen intyg om det inträffade. Om lotsen vid ovan nämnda tillfälle medfört båt, är fartygets befälhavare skyldig att låta sända den till lotsens förlägningsplats eller ersätta värdet av båten jämte tillbehör. Har uppgörelse om båtens och tillbehörens värde icke kunnat träffas, kan saken hänskjutas till domstol för avgörande.

38 §.

Reser lots för utförande av lotsning på anhållan från lotsstation till avtalad plats, som ligger längre bort än vad utförandet av lotsningen skulle förutsätta, eller åtföljer han efter slutförd lotsning i det i 37 § 1 mom. avsedda fallet eller på anhållan fartyget längre väg än den, för vilken lotsningsavgift för den utförda lotsningen erlägges, kan av fartyget till staten uppbäras ersättning för lotsens resekostnader och övriga av resan föranledda kostnader.

39 §.

För lotstjänstgöring på finska staten tillhörigt fartyg, som befinner sig på kryssning eller bevaknings- eller annan därmed jämförbar färd, erlägges icke i 29 § avsedd lotsningsavgift. Avgift erlägges ej heller för tjänstgöring på utländskt örlogsfartyg under officiellt besök som det avlägger i Finland.

40 §.

Lotsningsavgift och väntepening erlägges till staten efter avslutad lotsning med stöd av den av lotsen uppgjorda och av fartygets befälhavare godkända lotsningsräkningen. Fartygets befälhavare är skyldig att lämna lotsen de för uppgörandet av räkningen erforderliga uppgifterna om fartyget.

41 §.

Har lots i enlighet med 27 § bistått fartyg i nöd, skall befälhavaren erlægga skälig ersättning för hans utgifter. Har kostnader förorsakats genom användning av fartyg eller annan utrustning, som tillhör staten, skall befälhavaren ersätta även dem. Har överenskommelse om ersättningsbeloppet icke kunnat träffas, kan saken hänskjutas till domstol för avgörande.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1980.

I fråga om Päijänne lotsfördelning, Vaala och Ristiina lotsstationer samt lotsstationerna för grundfarleder i Saimens lotsfördelning tillämpas likväl fortfarande 30 § 4 mom., 31—36 §§, 37 § 1 mom. och 38—41 §§ lotsningsförordningen, sådana de lyder vid denna förordnings ikraftträdande.

Helsingfors den 29 augusti 1980.

Republikens President

URHO KEKKONEN

Handels- och industriminister *Ulf Sundqvist*

Nr 628.

Förordning

angående ändring av förordningen om lättnader beträffande lotsnings- och fyravgifterna i Saima kanal och Saimens vattenområde.

Given i Helsingfors den 29 augusti 1980.

På föredragning av trafikministern ändras 1 § förordningen den 10 december 1971 om lättnader beträffande lotsnings- och fyravgifterna i Saima kanal och Saimens vattenområde (850/71), sådan den lyder i förordning av den 14 december 1973 (910/73), som följer:

1 §.

Då fartyg, anordning eller flotte går genom Saima kanal eller i Saimens vattenområde uppbäres icke den andel av lotsningsavgifterna som tillkommer staten såframt dessa avgifter uppbäres i enlighet med förordningen angående lotsningstaxa (560/72). Uppbäres lotsnings-

avgifterna i enlighet med förordningen om lotsningstaxa (625/80), uppbäres 50 procent av dessa.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1980.

Helsingfors den 29 augusti 1980.

Republikens President
URHO KEKKONEN

Trafikminister *Veikko Saarto*